

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/38/2019
Identifikačné číslo spisu: 7117211698
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7117211698.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v spore žalobcu: Slovenská republika - Daňový úrad Košice, Železničná č. 1, 041 90 Košice, proti žalovanému: RELAX s.r.o., Grunt č. 30, 044 25 Medzev, IČO: 36 571 423, zastúpenému JUDr. Petrom Blaškom, PhD., advokátom, Bernolákova 31, 040 11 Košice, o určenie popretej pohľadávky, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/11/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. októbra 2018, č. k. 2CoKR/31/2018-143, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného z a m i e t a .

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 07.11.2017, č. k. 26Cb/11/2017-111, prvým výrokom určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky uplatnenej v reštrukturalizácii dlžníka RELAX s.r.o., so sídlom Grunt č. 30, 044 25 Medzev, IČO: 36 571 423, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26R/4/2016, prihláškou pohľadávky pod poradovým číslom 13 zo dňa 24.02.2017 z titulu rozdielu dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie rok 2008, vyrubenej dodatočným platobným výmerom č. 711/230/23314/10/Kov zo dňa 26.11.2010, ktorý bol potvrdený rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/223/10100-91559/2011/999523-r zo dňa 14.09.2011 vo výške 40.897,26 EUR, ktorá je vymáhateľná a zabezpečená záložným právom správcu dane č. 102437777/2016 zo dňa 26.01.2016 na nehnuteľnosť vo vlastníctve dlžníka v podiele 1/1, vedenej v katastri nehnuteľností pre okres Košice I, obec Košice - Staré mesto na LV č. 11395 v katastrálnom území Stredné mesto, parcely registra „C“, parcelné číslo 1936 o výmere 65 m² zastavané plochy a nádvoria, parcely registra „E“, parcelné číslo 715/10 o výmere 17 m² zastavané plochy a nádvoria, ktorá je vedená na liste vlastníctva v

treťom poradí. Druhým výrokom žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Podľa okresného súdu medzi stranami sporu nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 18.01.2017, sp. zn. 26R/4/2016, bola povolená reštrukturalizácia dlžníka RELAX s.r.o., Grunt č. 30, 044 25 Medzev, IČO: 36 571 423 a za správcu bola ustanovená spoločnosť Areko Group k.s., Košice. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. OV 16/2017 zo dňa 24.01.2017. Reštrukturalizácia bola teda povolená dňa 25.01.2017. Z prihlášky zo dňa 24.02.2017 doručenej správcovi dňa 24.02.2017, mal okresný súd za preukázané, že žalobca prihlásil do reštrukturalizácie pohľadávku vo výške 40.897,26 eur. Prihláška bola podpísaná Ing. Danou Kovačičovou, riaditeľkou odboru daňovej exekúcie. Ako právny dôvod vzniku pohľadávky žalobca uviedol rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie rok 2008, vyrubený Dodatočným platobným výmerom č. 711/230/23314/10/Kov zo dňa 26.11.2010, ktorý bol potvrdený Rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR č. I/223/10100-91559/2011/999523-r zo dňa 14.09.2011. Išlo o zabezpečenú pohľadávku záložným právom žalobcu v treťom poradí, zriadeným rozhodnutím č. 102437777/2016 zo dňa 26.01.2016. Predmetom zabezpečovacieho práva bola nehnuteľnosť vo vlastníctve dlžníka v podiele 1/1, vedená v katastri nehnuteľnosti pre okres Košice I, obec Košice - Staré mesto na LV č. 11395 v katastrálnom území Stredné mesto, parcely registra „C“, parc.č. 1936 o výmere 65 m2 zastavané plochy a nádvoria, parc.č. 1939 o výmere 414 m2 zastavané plochy a nádvoria a parc.reg. „E“ parc. č. 715/10 o výmere 17 m2 zastavané plochy a nádvoria.

3. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že správca listom zo dňa 27.03.2017 oznámil žalobcovi popretie pohľadávky s poradovým číslom 8/13 čo do dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti v rozsahu 39.246,80 eur, ako aj popretie zabezpečovacieho práva (dôvody uvedené vyššie).

4. S poukazom na § 20, § 31 Občianskeho zákonníka, § 73, § 89, § 90 C. s. p., § 158 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. a s prihliadnutím na žalobcom predložené poverenia pre zamestnancov a interný riadiaci akt Finančného riaditeľstva SR č. 4/2016 dospel okresný súd k záveru, že prihláška pohľadávky do reštrukturalizačného konania a žaloba doručená súdu dňa 21.04.2017 boli za žalobcu podpísané oprávnenými osobami.

5. Právny dôvod vymáhateľnosť a výška uplatnenej pohľadávky žalobcu boli podľa okresného súdu preukázané predloženými rozhodnutiami daňových úradov, daňového riaditeľstva a rozhodnutiami súdov. Taktiež bolo v konaní preukázané, že Dodatočným platobným výmerom Daňového úradu Moldava nad Bodvou č. 711/230/23314/10/Kov zo dňa 26.11.2010 bol vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie 2008 žalovanému v sume 40.897,26 eur. Okresný súd zdôraznil, že Rozhodnutím Daňového úradu Moldava nad Bodvou č. 711/230/1074/11/Kov zo dňa 21.01.2011 daňový úrad vyhovel v plnom rozsahu odvolaniu žalovaného proti dodatočnému platobnému výmeru č. 711/230/23314/10/Kov zo dňa 26.11.2010. Na základe podnetu správcu dane, daňové riaditeľstvo preskúmalo právoplatné rozhodnutie Daňového úradu Moldava nad Bodvou č. 711/230/1074/11/Kov zo dňa 21.01.2011 a rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR I/223/10100-91559/2011/999523-r zo dňa 04.05.2011 bola vec zrušená a vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Daňový úrad postúpil dňa 21.07.2011 odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu - Daňovému riaditeľstvu SR na rozhodnutie, ktoré svojím rozhodnutím č. I/223/10100-91559/2011/999523-r zo dňa 14.09.2011 potvrdilo Dodatočný platobný výmer Daňového úradu Moldava nad Bodvou č. 711/230/23314/10/Kov zo dňa 26.11.2010, ktorým bol žalovanému - daňovému subjektu vyrubený rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2008 v sume 40.897,26 eur. Spoločnosť RELAX s.r.o. podala žalobu na preskúmanie rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.10.2012, č. k. 6S/182/2011-124, zamietnutá. Na základe odvolania spoločnosti RELAX s.r.o. Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 26.02.2014, sp. zn. 6Sžf/25/2013, potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.10.2012, č. k. 6S/182/2011-124. Pokiaľ ide o zabezpečenie predmetnej pohľadávky zabezpečovacím právom a poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky, uvedené mal okresný súd preukázané výpisom z LV č. 11395.

6. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe vyhovel, pretože žalovaný nepredložil žiadne dôkazy,

ktorými by spochybnil pravosť pohľadávky žalobcu. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 C. s. p.

7. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd, napadnutým rozsudkom zo dňa 26.10.2018, č. k. 2CoKR/31/2018-143 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

8. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Na zdôraznenie správnosti potvrdeného rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného uviedol nižšie uvedené skutočnosti.

9. V konaní bolo podľa odvolacieho súdu preukázané, že spolu s prihláškami do reštrukturalizácie bola doručená do kancelárie správcu aj kópia poverenia, ktorým riaditeľ Daňového úradu Košice dňa 24.02.2017 poveril riaditeľku Odboru daňovej exekúcie Ing. Danu Kovačičovú, na podpisovanie prihlášok pohľadávok do všetkých konkurzov a reštrukturalizácií, nemožno preto podľa odvolacieho súdu dôjsť k záveru, že by prihláška neobsahovala náležitosti uvedené v § 29 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu povolenia reštrukturalizácie (ďalej aj „ZKR“). Tvrdenie žalovaného, že žalobca bol povinný k všetkým prihláškam podpísaným inou osobou ako riaditeľom Daňového úradu Košice pripojiť predmetné poverenie z vyššie uvedeného § 29 ZKR, nevyplýva.

10. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie ohľadom oprávnenia pre JUDr. Ingrid Ney, PhD., odvolací súd konštatoval, že uvedená osoba prihlášky pohľadávok nepodpisovala. V mene žalobcu ako vedúca oddelenia daňovej exekúcie podpísala žalobu, na základe ktorej začalo súdne konanie. Oprávnenie na podanie žaloby bolo preukázané poverením Ing. Ľubomíra Reľovského, riaditeľa Daňového úradu Košice zo dňa 10.11.2016.

11. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalovaného uvedenú vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 07.03.2018 (o neúčinnosti podania žalobcu pre absenciu podpisu za žalobcu). Odvolací súd dodal, že na základe zákona o e-Governmente (zákona č. 305/2013 Z. z.) boli všetkým verejným orgánom, právnickým a fyzickým osobám - podnikateľom zriadené elektronické schránky na účely doručovania. Podanie žalobcu do súdneho konania bolo elektronickým dokumentom podpísaným elektronickým podpisom (§ 3 zákona č. 215/2002 Z. z.).

12. Výrok o trovách konania odvolacieho súdu sa zakladá podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 215 ods. 1 C. s. p. (pozn. dovolacieho súdu - správne má byť 255 ods. 1 C. s. p.).

13. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č. l. 151 spisu, v zákonnej lehote doplnenej na č. l. 168 spisu), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalovaného ďalej napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

14. Žalovaný (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) v prvom rade vytkol, že odvolací súd nenariadil pojednávanie, aby mohol rozhodnúť na základe výsledkov dokazovania. Dovolateľ má za to, že v danom prípade nebol splnený ani jeden zákonný predpoklad § 177 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého súd nemusí pojednávanie nariadiť, obzvlášť dovolateľ zdôraznil, že nejde o drobný spor. Žalovaný poukázal na to, že Eurobus Košice si vystaval cestu cez jeho pozemky bez majetkoprávneho vysporiadania, bez súhlasu majiteľa, bez kúpnopredajnej zmluvy a využíva cestu bez akejkoľvek náhrady. Postupom konajúcich súdov malo dôjsť k popretiu princípu materiálneho právneho štátu a práva na spravodlivý proces, odopretiu k prístupu súdu, a to prísny formalistickým prístupom odvolacieho súdu, ktorého napadnuté rozhodnutie sa podľa dovolateľa zakladá na reštriktívnom výklade prípustnosti opravných prostriedkov.

Vadný postup odvolacieho súdu mal byť podľa dovolateľa aj taký, kedy ho odvolací súd nevyzval na vyjadrenie, aby v primeranej lehote oznámil súdu, či súhlasí alebo nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

15. Dovolateľ ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vykazuje znaky nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti, čím boli porušené základné práva žalovaného na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv tým, že mu súd odoprel vyjadriť sa na pojednávaní ku skutočnostiam a reálnym faktom. Žalovaný považuje napadnuté rozhodnutie aj za zmätočné, keďže odvolací súd posúdil okolnosť významnú pre rozhodnutie jednostranne, ako súd prvej inštancie. Odvolací súd nebral v úvahu žalovaným navrhované dôkazy, najmä vypočutie znalcov, preskúmanie otázky rozporu prvého a druhého znaleckého posudku, obrovského rozdielu vo výške rovnajúcej sa dvojnásobku výšky oceňovanej nehnuteľnosti a podobne.

16. Žalovaný v podanom dovolaní ďalej dôvodil, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu o tom, že prílohou prihlášok do reštrukturalizačného konania boli poverenia pre Ing. Danu Kovačičovú, na podpisovanie prihlášok do konkurzných a reštrukturalizačných konaní. Takéto poverenie bolo podľa žalovaného prílohou len súhrnnej prihlášky nezabezpečených pohľadávok. Preto žiadna iná prihláška pohľadávky žalobcu takúto prílohu neobsahovala. Dovolateľ podotkol, že každá prihláška pohľadávky je samostatným podaním, ktoré musí spĺňať všetky zákonom predpísané náležitosti. Prihliadajúc na povahu a účinky poverenia, dovolateľ dospel k záveru, že žalobca bol povinný k všetkým prihláškam podpísaným inými osobami ako riaditeľom Daňového úradu Košice, pripojiť predmetné poverenie.

17. Nesprávne právne posúdenie veci dovolateľ argumentoval poukázaním na jeho odvolanie, v ktorom uviedol, že prihláška, ktorou si žalovaný prihlásil svoju pohľadávku do reštrukturalizačného konania nespĺňa náležitosti ustanovené ZKR, a to § 29 ods. 6. Dovolateľ má za to, že podľa § 30 ods. 2 ZKR ak prihláška neobsahuje listiny, ktoré oprávňujú JUDr. Ingrid Ney, PhD. na podpis prihlášky v mene žalobcu, tento nedostatok nemožno odstrániť ich predložením v súdnom konaní. Z prihlášky doručenej správcovi však nevyplýva, že osoba, ktorá prihlášku podpísala, konala ako zástupca inej osoby. V zmysle § 32 ods. 1 Občianskeho zákona, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného platí, že koná vo vlastnom mene. S touto argumentáciou sa stotožnil aj Ústavný súd SR v rozhodnutí I. ÚS 198/09-14. K ťažisku námietok uvedených v odvolaní, sa podľa žalovaného odvolací súd nevyjadril.

18. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalovaný dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že pohľadávka žalobcu špecifikovaná vo výroku napadnutého rozhodnutia, sa považuje za nezistenú s tým, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Dovolateľ alternatívne navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

19. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného (č. l. 179 spisu), dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie žalovaného zamietol. Uviedol, že správcovi doručil s prihláškami do reštrukturalizácie aj kópiu poverenia, ktorým riaditeľ Daňového úradu Košice dňa 24.02.2017 poveril riaditeľku Odboru daňovej exekúcie na podpisovanie prihlášok pohľadávok do všetkých konkurzov a reštrukturalizácií, vyhlásených a povolených súdmi SR. Žalobca dodal, že aj keby nebola podpísaná osoba poverená na podpisovanie prihlášok, za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Finančné riaditeľstvo SR vydalo interný riadiaci akt zo dňa 01.08.2016, podľa ktorého prihlášku do konkurzu podpisuje riaditeľ odboru Daňového úradu. Žalobca dodal, že ak aj poverenie bolo priložené len k súhrnnej prihláške nezabezpečených pohľadávok, ktorá bola jednou z 19 prihlášok, doručených 24.02.2017 do kancelárie správcu, tento mal vedomosť o poverení pre riaditeľku Odboru daňovej exekúcie Daňového úradu Košice.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas

žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený podľa § 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba zamietnuť podľa § 448 C. s. p., pretože nie je dôvodný.

21. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

22. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

23. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keďže má za to, že postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je ďalej odôvodnené § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., teda tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

24. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

26. Podľa § 428 C. s. p., dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

27. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

28. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

29. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

30. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu videl dovolateľ v tom, že odvolací súd nenariadil pojednávanie, ako aj v tom, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, arbitrárny a zmätočný, keďže odvolací súd sa nevysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalovaného, v podstatnej miere len zopakoval odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Týmto podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. Nereflektovanie zásadných tvrdení žalovaného v odvolaní predstavuje vážne porušenie práva žalovaného na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

31. Pojem „právo na spravodlivý proces“ v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nahradil doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. sú zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

32. V súvislosti s námietkou žalovaného, že odvolací súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, dovolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 385 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého odvolací súd nariadi pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

33. Podľa § 378 ods. 1 C. s. p. sa na konanie na odvolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Dovolací súd dodáva, že § 385 ods. 1 C. s. p. je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 177 C. s. p., na ktoré vo svojom dovolaní odkazoval žalovaný. Na odvolacie konanie vzhľadom na osobitnú právnu úpravu pojednávania na odvolacom súde obsiahnutú v ustanovení § 385 ods. 1 C. s. p. je vylúčená aplikácia ustanovenia § 177 ods. 1 C. s. p., v ktorom je upravená povinnosť nariadiť pojednávanie v konaní na súde prvej inštancie (vrátane výnimiek upravených v ods. 2, kedy pojednávanie nie je potrebné nariadiť).

35. Zároveň dovolací súd uvádza, že o tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje výhradne odvolací súd a nie strana sporu (rovnako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/159/2017 a 3Cdo/195/2017).

36. V rozhodovanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, preto je na mieste záver, že nebol dôvod pre zopakovanie dokazovania (§ 384 ods.

1 C. s. p.) a ani pre jeho doplnenie (§ 384 ods. 2 a 3 C. s. p.). Keďže pre nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem, rozhodnutie o veci odvolacím súdom bez nariadenia pojednávania je postupom, ktorý plne zodpovedá zákonu (§ 385 ods. 1 C. s. p.).

37. Dovolací súd preto konštatuje, že postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriečil zákonu, nebola dovolateľovi znemožnená realizácia jemu patriacich procesných práv, a nedošlo porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovanie alebo doplnenie dokazovania a odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho ustálil súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania.

38. Dovolateľ ďalej namietol, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je arbitrárny a nedostatočne odôvodnený. K namietanej arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia dovolací súd zdôrazňuje, že v tejto časti dovolateľ neuviedol v čom konkrétne spočíva arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolateľ k tejto námietke iba uviedol, že sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje, pričom nie je jasné, či Krajský súd v Košiciach aplikoval čl. 4 ods. 2 C. s. p.

39. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

40. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

41. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

42. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvoľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

43. Zároveň dovolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005 z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní.

44. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nedostatočné, arbitrárne a nepreskúmateľné, pretože ako celok s rozhodnutím súdu prvej inštancie spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu sú zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Konštatoval správnosť dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu skutkových a právnych záverov. Odvolací súd dodal, že tvrdenie žalovaného, že žalobca bol povinný ku všetkým prihláškam podpísaným inou osobou ako riaditeľom Daňového úradu Košice pripojiť predmetné poverenie z ustanovenia § 29 ZKR, nevyplýva. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie ohľadom oprávnenia pre JUDr. Ingrid Ney, PhD., odvolací súd konštatoval, že uvedená osoba prihlášky

pohľadávok nepodpisovala. Odvolací súd zdôraznil, že podanie žalobcu do súdneho konania bolo elektronickým dokumentom podpísaným elektronickým podpisom podľa § 3 zákona č. 215/2002 Z. z.

45. Podľa názoru dovolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalovaný mal možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie a proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podať odvolanie, čo aj urobil. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti, arbitrárnosti alebo zmätočnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

46. Dovolací súd konštatuje, že procesným postupom súdov oboch inštancií nedošlo k tomu, že by súdy znemožnili žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

47. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 2/2016 z 3. decembra 2015, z ktorého vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa vyššie citovaného ustanovenia. Jedná sa o taký výnimočný prípad, kedy ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov, podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“, prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, pretože tak, ako je už vyššie konštatované, skutkové a právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie tvoria jeden celok) nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv žalobcu. Vyššie citované zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je aktuálne aj po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok, pretože zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, obsiahnuté v novom Civilnom sporovom poriadku, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska.

48. K námietke žalovaného dôvodenej podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., dovolací súd zdôrazňuje, že pri dovolacom dôvode vyvodenom z § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 08.06.2017, sp. zn. 3Cdo/52/2017) a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016, dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti, doposiaľ neposudzoval právnú otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie vecí odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu viď aj 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018). Prístup k dovolaciemu prieskumu je preto dovolací súd oprávnený len v prípade zákonom predpokladaného riadneho vymedzenia dovolacích dôvodov.

49. Uvedenému musí zodpovedať aj argumentácia dovolateľa, pokiaľ ide o vymedzenie prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, a pokiaľ ide o uvedenie právnej argumentácie, ako

mal podľa jeho názoru odvolací súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky - ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca - ale aj na to, aby právna otázka (a dovolateľom predložené právne posúdenie veci) mala oporu v skutkovom stave zistenom súdmi nižšej inštancie, nakoľko dovolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd.

50. Dovolací súd konštatuje, že žalovaný v podanom dovolaní, dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v zmysle obsahu dovolania, vymedzil nesprávnym právnym posúdením právnej otázky či prihláška, ktorou si veriteľ prihlásil svoju pohľadávku do reštrukturalizačného konania spĺňa náležitosti ustanovené ZKR, a to § 29 ods. 6 v prípade, ak podľa § 30 ods. 2 ZKR prihláška neobsahuje listiny, ktoré oprávňujú inú osobu na podpis prihlášky v mene veriteľa, resp. či tento nedostatok nemožno odstrániť ich predložením v súdnom konaní.

51. Právna otázka nastolená dovolateľom v rozhodovanej veci doposiaľ nebola predmetom dovolacieho prieskumu, čím je splnená zákonná podmienka prípustnosti podaného dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

52. Dovolateľ pri odôvodnení svojho dovolania uviedol, že prihláška, ktorou si žalobca prihlásil svoju pohľadávku do reštrukturalizačného konania nespĺňa náležitosti ustanovené v § 29 ods. 6 ZKR. Dovolateľ má za to, že podľa § 30 ods. 2 ZKR, ak prihláška neobsahuje listiny, ktoré oprávňujú JUDr. Ingrid Ney, PhD. na podpis prihlášky v mene žalobcu, tento nedostatok nemožno odstrániť ich predložením v súdnom konaní. Z prihlášky doručenej správcovi však nevyplýva, že osoba, ktorá prihlášku podpísala, konala ako zástupca inej osoby. V zmysle § 32 ods. 1 Občianskeho zákona, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného platí, že koná vo vlastnom mene. S touto argumentáciou sa stotožnil aj Ústavný súd SR v rozhodnutí I. ÚS 198/09-14.

53. Súd prvej inštancie s poukazom na § 20, § 31 Občianskeho zákonníka, § 73, § 89, § 90 C. s. p., § 158 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. a s prihliadnutím na žalobcom predložené poverenia pre zamestnancov a interný riadiaci akt Finančného riaditeľstva SR č. 4/2016 dospel k záveru, že prihláška pohľadávky do reštrukturalizačného konania a žaloba doručená súdu dňa 21.04.2017 boli za žalobcu podpísané oprávnenými osobami.

54. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Na zdôraznenie správnosti potvrdeného rozhodnutia zdôraznil, že tvrdenie žalovaného o povinnosti žalobcu ku všetkým prihláškam podpísaným inou osobou ako riaditeľom Daňového úradu Košice pripojiť predmetné poverenie z vyššie uvedeného § 29 ZKR, nevyplýva.

55. Podľa § 29 ods. 1 ZKR, prihláška musí byť podaná na predpísanom tlačíve a musí obsahovať základné náležitosti, inak sa na prihlášku neprihliada. Základnými náležitosťami prihlášky sú:

- a) meno, priezvisko a bydlisko veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, alebo obchodné meno, meno a priezvisko, ak sa odlišuje od obchodného mena, identifikačné číslo alebo iný identifikačný údaj a miesto podnikania veriteľa, ak ide o fyzickú osobu podnikateľa, alebo názov, identifikačné číslo alebo iný identifikačný údaj a sídlo veriteľa, ak ide o právnickú osobu,
- b) meno, priezvisko a bydlisko úpadcu, ak ide o fyzickú osobu, alebo obchodné meno, meno a priezvisko, ak sa odlišuje od obchodného mena, identifikačné číslo alebo iný identifikačný údaj a miesto podnikania úpadcu, ak ide o fyzickú osobu podnikateľa, alebo názov, identifikačné číslo alebo iný identifikačný údaj a sídlo úpadcu, ak ide o právnickú osobu,
- c) právny dôvod vzniku pohľadávky,
- d) poradie uspokojovania pohľadávky zo všeobecnej podstaty,
- e) celková suma pohľadávky,
- f) podpis.

56. Podľa § 29 ods. 6 ZKR, k prihláške sa pripoja listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti. Veriteľ, ktorý je účtovnou jednotkou, v prihláške uvedie vyhlásenie, či o pohľadávke účtuje v účtovníctve, v akom rozsahu, prípadne dôvody, prečo o pohľadávke v účtovníctve neúčtuje.

57. Podľa § 122 ods. 1 ZKR, ustanovenia § 29 ods. 1 až 6 a 8 sa použijú primerane. Ak ide o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, inak sa pohľadávka v reštrukturalizácii považuje za nezabezpečenú pohľadávku.

58. Podľa § 25 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z. z. z 20. decembra 2005, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu povolenia reštrukturalizácie žalovaného (ďalej len „Vyhláška č. 655/2005 Z. z.“), vzory tlačív na podávanie prihlášok a vzory tlačív príloh a údaje zapisované do nich spolu s vysvetlivkami k týmto zápisom sú uvedené v prílohách č. 4 až 6. Do zoznamu pohľadávok sa nezapisujú pohľadávky, ktoré boli uplatnené prihláškou, na ktorú sa v konkurze alebo v reštrukturalizácii zo zákona neprihliada; do zoznamu pohľadávok sa nezapisuje pohľadávka uplatnená v prihláške, ktorá nebola podaná na predpísanom tlačive a neobsahuje základné náležitosti podľa § 29 ods. 1 a § 122 ods. 1 ZKR (§ 26 ods. 2 písm. a/, b/ Vyhlášky č. 655/2005 Z. z.).

59. Podľa základných pokynov na vyplnenie prihlášky pohľadávky v zmysle prílohy č. 4 k Vyhláške č. 655/2005 Z. z., ku každému rovnopisu prihlášky sa musia pripojiť listiny, ktoré preukazujú údaje uvedené v prihláške. Ak sa prihlasuje postúpená pohľadávka, ku každému rovnopisu prihlášky sa musia pripojiť aj listiny, ktoré preukazujú nadobudnutie pohľadávky veriteľom. Ak veriteľ podáva viac prihlášok, k prihláškam musí pripojiť aj súhrnný prehľad údajov uvedených v jednotlivých prihláškach. Ak sa k viacerým prihláškam podaným tým istým veriteľom súhrnný prehľad nepripoí, súhrnný prehľad sa nepredloží na datovanom a veriteľom podpísanom tlačive alebo súhrnný prehľad neobsahuje údaje uvedené v podaných prihláškach, na prihlášky veriteľa sa nebude prihliadať.

60. Podľa vety prvej § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé.

61. Dovolací súd zdôrazňuje, že veriteľom prihlasujúcim svoje pohľadávky je v danom prípade Daňový úrad Košice, Železničná č. 1, 041 90 Košice, za ktorý v zmysle poverenia aj interného riadiaceho aktu Finančného riaditeľstva SR č. 4/2016 zo dňa 01.08.2016, prihlášku do konkurzu podpisuje riaditeľ Odboru daňovej exekúcie. Takéto poverenie zo dňa 24.02.2017 bolo priložené k súhrnnej prihláške nezabezpečených pohľadávok doručených do kancelárie správcu.

62. V zmysel vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že pri podaní viacerých prihlášok bolo prílohou súhrnného prehľadu poverenie pre riaditeľku Odboru daňovej exekúcie oprávňujúce ju k podaniu všetkých prihlášok do konkurzu, resp. reštrukturalizácie. Preto by bolo v rozpore s účelom a zmyslom vyššie citovaných ustanovení, ak by sa z uvedeného prísne formalistického prístupu, na niektoré z prihlášok veriteľa podaných spoločne neprihliadalo ako na celok. Takýto prístup súdu by bolo možné považovať za odňatie práva na súdnu ochranu veriteľa v konkurznom, resp. reštrukturalizačnom konaní pri prihláškach, ktoré spĺňajú všetky formálne a obsahové náležitosti prihlášky. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej „prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu“ (napr. Nález Ústavného súdu SR zo dňa 27.10.2004, sp. zn. II. ÚS 174/2004). Napokon dovolací súd zhodne s odvolacím súdom zdôrazňuje, že povinnosť pripojiť predmetné poverenie ku každej prihláške veriteľa podpísanej inou osobou ako riaditeľom Daňového úradu Košice z ustanovenia § 29 ZKR v spojení s § 25 a nasl. Vyhlášky č. 655/2005 Z. z., nevyplýva.

63. Preto dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný nedôvodne odvolaciu súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a jeho dovolanie smeruje proti vecne správne rozhodnutiu odvolacieho súdu.

64. Vzhľadom na to, že v rozhodovanej veci odvolací súd správne posúdil právnu otázku podstatnú pre rozhodnutie vo veci, pričom konanie nie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., najvyšší súd podľa ustanovenia § 448 C. s. p. dovolanie žalovaného, ako nedôvodné zamietol.

65. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. s tým, že úspešnou stranou bol žalobca, ktorý si však náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil.

66. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

